

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר

חָק לְיִשְׂרָאֵל

מִנְקֵד

דף היומי

פְּרִשְׁת קִדְשִׁים

מִהִתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפּוּרוֹת בְּלִבְד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"
חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע ל"ב
עִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למועד הזהר

(קבלה מהאר"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למועדנו זה גחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹונֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּנֵן מְקוֹדֶשְׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׁמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזַמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֲלָפִים וְרַבּוֹא רַבּוֹת. וְכֹל הַמְזַכֶּה אֶת
הַרְבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכֹל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תְּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּח: - קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוֹת רֵאשׁ וּמַעֲט הַמָּוֶה
שְׁמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֶּת וּמִצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׁיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מְקוֹר הַמַּאמֵר בּוֹהַר פְּרִשְׁתֵי קְדוּשִׁים דָּף פ ע"א
סְגוּלַת לְבָנִים צְדִיקִים

וַיִּדְבֹר יי' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. (ויקרא יט) דְּבַר אֵל כָּל
עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
קְדוּשִׁים תְּהִיוּ כִּי קָדוֹשׁ אָנִי יי' אֱלֹהֵיכֶם. רַבִּי
אֶלְעָזָר פְּתַח, (תהלים לב) אֵל תְּהִיוּ כְּסוּם כְּפֶרֶד אֵין
הָבִין וְגו'. בְּכַמָּה זְמַנִּין אֹרִייתָא אֶסְהִידַת בְּהוּ
בְּבְנֵי נְשָׂא, כַּמָּה זְמַנִּין אַרְיִמַת קָלִין, לְכָל סְטָרִין
לְאַתְעָרָא לְהוּ, וְכָלְהוּ דְּמִיכִין בְּשִׁנְתָּא
בְּחֻבִּיהוֹן (ס"א בְּחֻרְיָהוֹן), לָא מְסַתְּבְּלִין, וְלָא
מִשְׁגִּיחִין, בְּהִיךְ אַנְפִּין יְקוּמוּן לְיוֹמָא דְּדִינָא
עֲלָאָה, פֶּד יתְבַע לֹון מְלַכָּא עֲלָאָה עֲלִבְוֹנָא
דְּאֹרִייתָא, דְּצוּחַת לְקַבְּלִיהוֹן, וְלָא אֶהְדְּרוּ
אַנְפִּין לְקַבְּלָהּ, דְּכָלְהוּ פְּגִימִין בְּכָלָא, דְּלָא יָדְעוּ
מְהִימְנוּתָא דְּמְלַכָּא עֲלָאָה, וְוִי לֹון, וְוִי לְנַפְשֵׁהוֹן.

דְּהָא אֹרִייתָא בֵּיה אֶסְהִידַת, וְאָמַרְתָּ (משלי ט) מִי
פְּתִי יָסוּר הִנֵּה חֶסֶר לֵב (ס"א וְאָמַרְתָּ) אָמַרְתָּ
לוּ. מַהוּ חֶסֶר לֵב. דְּלִית לִיה מְהִימְנוּתָא, דְּמֵאֵן
דְּלָא אֶשְׁתַּדַּל בְּאֹרִייתָא, לָאוּ בֵּיה מְהִימְנוּתָא,
וּפְגִים הוּא מְכָלָא (ס"א וְאָמַרְתָּ) אָמַרְתָּ לוּ, אֹמַרְתָּ

מַה זֶה חֶסֶר לֵב? שְׂאִין בּוּ אַמוּנָה. שְׂמִי שְׂאִינוּ עוֹסֵק בְּתוֹרָה, (וְאָמַרְתָּ) אָמַרְתָּ לוּ?! אֹמַרְתָּ לוּ הִנֵּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר

וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר
דְּבַר אֵל כָּל עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם קְדוּשִׁים תְּהִיוּ
כִּי קָדוֹשׁ אָנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם.
רַבִּי אֶלְעָזָר פְּתַח, (תהלים לב) אֵל
תְּהִיוּ כְּסוּם כְּפֶרֶד אֵין הָבִין
וְגו'. בְּכַמָּה פְּעָמִים הַתּוֹרָה
מְעִידָה בְּבְנֵי אָדָם, כַּמָּה
פְּעָמִים הִיא מְרִימָה קוּלוֹת
לְכָל הַצְּדִדִים לְהַעֲרִיר אוֹתָם,
וְכָלֵם רְדוּמִים בְּשִׁנְתָּא
בְּחֻטְאֵיהֶם (בְּחֻרְיָהֶם), אֵינָם
מְסַתְּבְּלִים וְאֵינָם מִשְׁגִּיחִים
בְּאִיזוּה פְּנִים יַעֲמְדוּ לְיוֹם הַדִּין
הָעֲלִיּוֹן, כְּשִׁיתְבַּע אוֹתָם
הַמְּלַךְ הָעֲלִיּוֹן עַל עֲלִבְוֹן
הַתּוֹרָה שְׂצוּעֶקַת כְּנַגְדָם,
וְאֵינָם מַחְזִירִים פְּנִיהֶם מוּלָהּ,
שְׂכָלֵם פְּגוּמִים בְּכָל, שְׂאֵינָם
יֹודְעִים אֶת אַמוּנַת הַמְּלַךְ
הָעֲלִיּוֹן, אוֹי לָהֶם וְאוֹי
לְנַפְשָׁם!

שְׂהָרִי הַתּוֹרָה מְעִידָה בּוּ
וְאֹמַרְתָּ, (משלי ט) מִי פְּתִי יָסַר
הִנֵּה חֶסֶר לֵב (וְאָמַרְתָּ) אָמַרְתָּ לוּ.
אֵין בּוּ אַמוּנָה וּפְגוּם הוּא מְהַכֵּל,
(תהלים מב) אֹמַרְתָּ לְאֵל סְלַעִי. מַה

לֹא מִיִּבְעֵי לֵיהּ, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (תהלים מב) אֹמְרָה
לְאֵל סִלְעֵי, מַהוּ אֹמְרָה. אֵלָא לְאִכְלָלָא
וְלְאַתּוּסְפָּא אֹרִייתָא דְלַעֲיָלָא, דְּהִיא קַרְיָה לֵיהּ
חֶסֶר לֵב, פְּגִים מִמְּהִימְנוּתָא.

דְּהָכִי תַנְיָנָן, כָּל מָאן דְּלֹא אֲשַׁתְּדַּל בְּאֹרִייתָא,
אָסִיר לְמִקְרַב לְגַבִּיּוּתָא, לְאַשְׁתַּתְּפָא בְּהִידִיָּה,
וְלִמְעַבְדַּ בֵּיהּ סְחוּרְתָא, וְכָל שְׁכַן לְמַתְּרָא עַמִּיָּה
בְּאֹרְחָא. דְּהָא לִית בֵּיהּ מְהִימְנוּתָא. (ועל דא) תַנְיָנָן
כָּל בַּר נָשׁ דְּאָזִיל בְּאֹרְחָא, וְלִית עַמִּיָּה מְלִי
דְּאֹרִייתָא, אֲתַחֲיִיב בְּנַפְשִׁיהּ. כָּל שְׁכַן מָאן דְּאֹזְדוּג
בְּאֹרְחָא, עִם מָאן דְּלִית בֵּיהּ מְהִימְנוּתָא, דְּלֹא
חָשִׁיב לִיקְרָא דְּמֵאֲרִיָּה וְדִידִיָּה דְּלֹא חָס עַל נַפְשִׁיהּ.

רַבִּי יְהוּדָה אֹמְרֵי, מָאן דְּלֹא חָס עַל נַפְשִׁיהּ, הֵיךְ
יִשְׁלֹף נַפְשָׁא דְּכַשְׂרָא לְבִרְיָה. אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר, תַּוּוּהֵנָּא עַל דְּרָא, וְהָא אֲתַמַּר מְלָה וְכוּ'.
וְעַל דָּא כְּתִיב אַל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרַד אִין הָבִין.
זַכָּאִין אִינוּן צְדִיקָאִיא, דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאֹרִייתָא, וְיִדְעִין
אֹרְחוֹי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמְקַדְּשֵׁי גְרַמְיָהוּ
בְּקוּדְשָׁא דְּמַלְכָּא, וְאַשְׁתַּכְּחוּ קוּדְשֵׁינָן בְּכַלְפָּא, וּבְגִין
כְּךָ מְשַׁלְּפֵי רוּחָא דְּקוּדְשָׁא מְלַעֲיָלָא, וּבְגִיָּהוּ כְּלָהוּ
זַכָּאִי קְשׁוּטִי, וְאַקְרוּן בְּנֵי מַלְכָּא בְּגִין קוּדְשֵׁינָן.
וּמְשׁוּם כְּךָ שׁוֹלְפִים רוּחַ שְׁל קוּדְשׁ מְלַמְעָלָה, וְכָל בְּנֵיהֶם הֵם צְדִיקֵי אֲמַת, וְנִקְרְאִים בְּנֵי הַמְּלָכָה,
בְּנֵים קְדוּשִׁים.

זֶה אֹמְרָה? אֵלָא לְהַכְלִיל
וְלְהוֹסִיף אֶת הַתּוֹרָה
שְׁלִמְעָלָה, שְׁהִיא קוּרְאֵת לֹ
חֶסֶר לֵב, פְּגִים מִמְּהִימְנוּתָא.

שְׁכַךְ שְׁנִינָן, שְׁכַל מִי שְׁלֹא
מִשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה, אָסוּר לֹ
לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, לְהִשְׁתַּתְּפָא
עִמוּ וְלַעֲשׂוֹת עִמוּ סְחוּרָה,
וְכָל שְׁכַן לְלַכְתָּ עִמוּ בְּדַרְךָ,
שְׁהִירֵי אִין בּוּ אֲמוּנָה. (ועל זה)
שְׁנִינָן, כָּל אָדָם שְׁהוּלְךָ
בְּדַרְךָ וְאִין עִמוּ דְּבִרֵי תוֹרָה,
מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ. כָּל שְׁכַן מִי
מִתְחַבֵּר בְּדַרְךָ עִם מִי שְׁאִין
בּוּ אֲמוּנָה, שְׁלֹא מִחְשִׁיב אֶת
כְּבוֹד אֲדוּנּוּ וְאֶת שְׁלוֹ, שְׁלֹא
חָס עַל נַפְשׁוֹ.

רַבִּי יְהוּדָה אֹמְרֵי, מִי שְׁלֹא
חָס עַל נַפְשׁוֹ, אִיךְ יִשְׁלֹף נַפְשׁ
כְּשָׂרָה לְבָנוּ? אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר, תְּמַהֲנִי עַל הַדּוֹר,
וְהִירֵי הַדְּבָר נְאֻמֵּי וְכוּ'. וְעַל
זֶה כְּתוּב אַל תִּהְיוּ כְּסוּס
כְּפָרַד אִין הָבִין. אֲשֶׁרֵיהֶם
הַצְּדִיקִים שְׁמִשְׁתַּדְּלִים
בְּתוֹרָה וְיוֹדְעִים אֶת דְּרָכֵי
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְקַדְּשִׁים
אֶת עַצְמָם בְּקִדְשַׁת הַמְּלָכָה,
וְנִמְצְאִים קְדוּשִׁים בְּכָל,
וּמְשׁוּם כְּךָ שׁוֹלְפִים רוּחַ שְׁל קוּדְשׁ מְלַמְעָלָה, וְכָל בְּנֵיהֶם הֵם צְדִיקֵי אֲמַת, וְנִקְרְאִים בְּנֵי הַמְּלָכָה,
בְּנֵים קְדוּשִׁים.

מקור המאמר בזהר פרשת קדושים דף פ ע"ב - פא ע"א
לימוד התורה גדול מהקרבנות

רְבִי יוֹסִי הָוָה אָזִיל בְּאוֹרְחָא, פָּנַע בֵּיהּ רְבִי חֵיִיא,
אָמַר לִיהּ הָאִי דְאוּקְמוּהָ חֲבֵרֵיִיא, דְכִתְיִב
בְּעַלְיָ, (שמואל א ג) וְלָכֵן נִשְׁבַּעְתִּי לְבֵית עֵלִי אִם יִתְכַפֵּר
עֵזֶן בֵּית עֵלִי בְּזִבְחָ וּמִנְחָה עַד עוֹלָם. בְּזִבְחָ וּמִנְחָה
אֵינּוּ מִתְכַּפֵּר, אָבֵל מִתְכַּפֵּר הוּא בְּדַבְרֵי תוֹרָה.
אֲמַאי. בְּגִין דְּדַבְרֵי תוֹרָה, סְלָקִין עַל כָּל קַרְבָּנִין
דְּעֻלְמָא. כְּמָה דְאוּקְמוּהָ דְכִתְיִב, (ויקרא ז) זֹאת
הַתּוֹרָה לְעוֹלָה לְמִנְחָה וְלַחֲטָאֵת וְלֹאֲשָׁם
וְלַמְלוֹאִים, שְׁקִיל אוֹרֵייתָא לְקַבִּיל כָּל קַרְבָּנִין
דְּעֻלְמָא. אָמַר לִיהּ, הָכִי הוּא וְדַאי, דְכָל מָאן
דְּאַשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא, אָף עַל גַּב דְּאַתְגָּזַר עָלֶיהּ
עוֹנֵשָׁא מְלַעֲיָלָא, נִיחָא לִיהּ מִכָּל קַרְבָּנִין וְעֻלְוֹן,
וְהָהוּא עוֹנֵשָׁא אֶתְקַרַע. (ובגין דלעזי בה לשתמה, קדשא בריך הוא
אתפייס בהדיה).

וְתָא חֵזִי, לָא אֶתְדַכִּי בַר נָשׁ לְעֻלְמִין, אֶלָּא בְּמִלִּין
דְּאוֹרֵייתָא. בְּגִינֵי כַךְ מִלִּין דְּאוֹרֵייתָא לָא
מְקַבְּלִין טוּמְאָה, בְּגִין דְּאִיהִי (משלי א) קִיֵּמָא לְדַכָּא
לְאֵלִין מִסַּאֲבִי, וְאַסּוּתָא בְּאוֹרֵייתָא אֶשְׁתַּכַּח.
דְכִתְיִב, רַפְאוֹת תְּהִי לְשַׁרְךָ וְשִׁקוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ.
וְדַכּוּתָא אֶשְׁתַּכַּח בְּאוֹרֵייתָא, דְכִתְיִב, (תהלים יט) יֵרֵאת
מִשׁוּם כֶּךָ דְּבַרֵי תוֹרָה לָא מְקַבְּלִים טְמֵאָה, מִשׁוּם שְׁהִיא עוֹמְדַת לְטַהַר אֶת אֱלוֹ הַטְּמֵאִים,
וְהַרְפוּאָה נִמְצְאָת בַּתּוֹרָה, שְׁכַתּוּב (משלי א) רַפְאוֹת תְּהִי לְשַׁרְךָ וְשִׁקוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ. וְהַטְּהָרָה

רְבִי יוֹסִי הָיָה הוֹלֵךְ בַּדֶּרֶךְ,
פָּגַשׁ בּוֹ רְבִי חֵיִיא. אָמַר לוֹ,
זֶה שְׂבָאוֹ הַחֲבֵרִים, שְׁכַתּוּב
בְּעַלְיָ (שמואל א-ג) וְלָכֵן נִשְׁבַּעְתִּי
לְבֵית עֵלִי אִם יִתְכַפֵּר עֵזֶן
בֵּית עֵלִי בְּזִבְחָ וּמִנְחָה עַד
עוֹלָם, בְּזִבְחָ וּמִנְחָה אֵינּוּ
מִתְכַּפֵּר, אָבֵל מִתְכַּפֵּר הוּא
בְּדַבְרֵי תוֹרָה. לְמָהּ? מִשׁוּם
שְׁדַבְרֵי תוֹרָה עוֹלִים עַל כָּל
הַקְּרָבָנוֹת שְׁבַעֵוֹלָם, כְּמוֹ
שְׂבָאוֹהָ שְׁכַתּוּב, (ויקרא ז) זֹאת
הַתּוֹרָה לְעֹלָה לְמִנְחָה
וְלַחֲטָאֵת וְלֹאֲשָׁם וְלַמְלוֹאִים,
שְׁקוּלָה הַתּוֹרָה כְּנֶגֶד כָּל
הַקְּרָבָנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם. אָמַר
לוֹ, כֶּךָ זֶה וְדַאי, שְׁכַל מִי
שְׁמַשְׁתַּדַּל בַּתּוֹרָה, אָף עַל גַּב
שְׁנַגְזוֹר עָלָיו עֲנֵשׁ מְלַמְעֵלָה,
נוֹחַ לוֹ מִכָּל הַקְּרָבָנוֹת
וְהַעוֹלוֹת, וְאוֹתוֹ הָעֲנֵשׁ נְקַרַע.

(ומשום שעוסק בה לשתמה, הקדוש ברוך
הוא מתפייס עמו).

וּבֵּא רָאָה, הָאָדָם לָא נִטְהַר
לְעוֹלָמִים, אֶלָּא בְּדַבְרֵי תוֹרָה.
מִשׁוּם כֶּךָ דְּבַרֵי תוֹרָה לָא מְקַבְּלִים טְמֵאָה, מִשׁוּם שְׁהִיא עוֹמְדַת לְטַהַר אֶת אֱלוֹ הַטְּמֵאִים,
וְהַרְפוּאָה נִמְצְאָת בַּתּוֹרָה, שְׁכַתּוּב (משלי א) רַפְאוֹת תְּהִי לְשַׁרְךָ וְשִׁקוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ. וְהַטְּהָרָה

יִי טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעֵד. מָאֵי עוֹמֶדֶת לְעֵד. דְּקִימָא
תְּדִירָא בְּהוּא דְכִיּוֹתָא, וְלֹא אֶתְעָדִי מַזִּיחַ לְעֵלְמִין.

אָמַר לִיָּה יִרְאֵת יִי פְתִיב, וְלֹא תוֹרָה. אָמַר לִיָּה,
הָכִי הוּא וְדָא, דְּהָא אוֹרִייתָא מְסֻטְרָא

דְּגִבּוֹרָה קָא אֶתִּיָּא. אָמַר לִיָּה, וּמְהֶתֶם נְפָקָא,
מִהֶכָּא נְפָקָא, דְּכְתִיב, (תהלים קיא) רֵאשִׁית חֲכָמָה
יִרְאֵת יִי, וְכְתִיב יִרְאֵת יִי טְהוֹרָה.

וְאוֹרִייתָא קְדֻשָּׁה אֶתְקָרִי, דְּכְתִיב כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי
יִי, וְדָא אוֹרִייתָא, דְּהִיא שְׂמָא קְדִישָׁא

עֲלָאָה. וְעַל דָּא, (דף פ"א ע"א) מָאן דְּאֶשְׁתַּדַּל בְּהַ
אֶתְדַכֵּי, וּלְבַתֵּר אֶתְקַדֵּשׁ, דְּכְתִיב קְדוֹשִׁים תְּהִיוּ,
קְדוֹשִׁים הָיוּ לָא כְתִיב, אֶלָּא תְהִיוּ. תְהִיוּ וְדָאֵי.
אָמַר לִיָּה הָכִי הוּא, וּמְקָרָא כְתִיב, (שמות יט) וְאַתֶּם
תְהִיוּ לִי מִמְּלַכֶת כְּהֻנִּים וְגוֹי קְדוֹשׁ, וְכְתִיב אֵלֶּה
הַדְּבָרִים וְגוֹ'.

לוֹ, כֶּף הוּא, וּמְקָרָא כְתוּב, (שמות יט) וְאַתֶּם תְהִיוּ לִי מִמְּלַכֶת כְּהֻנִּים וְגוֹי קְדוֹשׁ, וְכְתוּב אֵלֶּה
הַדְּבָרִים וְגוֹ'.

נְמַצָּאת בְּתוֹרָה, שְׂכָתוּב (תהלים
ט) יִרְאֵת ה' טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת
לְעֵד. מָה זֶה עוֹמֶדֶת לְעֵד?
שְׂעוֹמֶדֶת תָּמִיד בְּאוֹתָהּ
טְהוֹרָה, וְלֹא זֹזָה מִמְּנָה
לְעוֹלָמִים.

אָמַר לוֹ, יִרְאֵת ה' כְּתוּב,
וְלֹא תוֹרָה. אָמַר לוֹ, כֶּף הוּא
וְדָאֵי, שְׂהָרִי הַתוֹרָה בְּאָה
מִצַּד הַגִּבּוֹרָה. אָמַר לוֹ, וּמִשָּׁם
יִצְאָה?! מִכָּאן יִצְאָה! שְׂכָתוּב
רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה',
וְכְתוּב יִרְאֵת ה' טְהוֹרָה.

וְתוֹרָה נְקֻרָא קְדֻשָּׁה,
שְׂכָתוּב כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה', וְזוֹ
הַתוֹרָה שְׁהִיא הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
הַעֲלִיּוֹן. וְעַל כֵּן, מִי
שְׂמִשְׁתַּדַּל בְּהַ גִּבּוֹרָה, וְאַחַר
כֶּף מִתְקַדֵּשׁ, שְׂכָתוּב קְדוֹשִׁים
תְהִיוּ. לֹא כְתוּב קְדוֹשִׁים הָיוּ,
אֶלָּא תְהִיוּ, תְהִיוּ וְדָאֵי. אָמַר

ספר אור הזהר (עמוד 246)

מח) מחמת שאין ספרי הזהר הקדוש באשכנז, על כן הם הולכים מלבשים במלבושי דייטש
(גרמניה)

ענה ואמר זה אין אתה יודע שבאשכנז אינם נמצאים ספרי הזהר הקדוש. ואף על פי שנרפסו שם
ספרי הזהר הקדוש, עם כל זה אינם מצויים שם רק נמכרו למדינתנו, ומחמת שאין שם ספרי הזהר
הקדוש, על כן הם הולכים מלבשים במלבושי דייטש (גרמניה). כי הלבושים הם בחינת מקיפים,
ומחמת זה צריכים לדקדק מאד להחזיק המלבושים בנקיטת ולכבדם כראוי. ופסק באמצע ולא גלה
כלל מה שיכות יש למלבושי דייטש למה שאין נמצאים שם ספרי הזהר הקדוש.

(חיי מוהר"ן רבינו נחמן מברסלב, תכ"ב)

מקור המאמר בזהר פרשת קדושים דף פב ע"א
סגולת לבנים המתבדים אב ואם

אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ. רַבִּי
שְׁמַעוֹן אָמַר, כְּתוּב (דְּבָרִים ז)
וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּה' וְגו'.
אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּדְבָקִים
בּוֹ בְּקִדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, (הֵם וְלֹא
אֲמוֹת עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת) וּמִשׁוּם
שֶׁנִּדְבָקִים בּוֹ בְּקִדּוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, כָּלֵם נִדְבָקִים כְּאֶחָד זֶה
עִם זֶה.

בֹּא רֵאֵה, בְּשַׁעַה שְׁאָדָם
מִקְדָּשׁ לְמִטָּה, כְּמוֹ הַחֲבָרִים
שֶׁמִּקְדָּשִׁים אֵת עֲצָמָם מִשַּׁבַּת
לְשַׁבַּת, בְּשַׁעַה שֶׁהַזּוּג
הָעֲלִיּוֹן נִמְצָא, שֶׁהָרִי בְּאוֹתָהּ
הַשַּׁעַה נִמְצָא הָרִצּוֹן וְהַבְּרָכָה
מִזְדַּמְּנֵת, אִזּוֹ כָּלֵם נִדְבָקִים
כְּאֶחָד - הַנֶּפֶשׁ שֶׁל שַׁבַּת,
וְהַגּוֹף שֶׁמִּזְדַּמֵּן בְּשַׁבַּת. וְעַל
זֶה כְּתוּב אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו
תִּירָאוּ, שֶׁהֵם זּוּג אֶחָד בְּגוֹף
בְּאוֹתָהּ הַשַּׁעַה לְהִתְקַדָּשׁ.

השלמה מההשמטות סימן ב'

שְׁמֹר אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת, הֵהוּא
בְּמִדָּה שְׁבִיעִית נֶאֱמַר,
שְׁכַתּוּב אֵת שַׁבְּתוֹתֵי תִשְׁמְרוּ
וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ. מָה זֶה מִדָּה שְׁבִיעִית?
הֵהוּא אֹמֵר, זֶה מִדַּת טוֹבוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְמָה

אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ. (ויקרא יט) רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר,
כְּתוּב (דְּבָרִים ז) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּינִי וְגו'. וְכַאֲשֶׁן
אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דִּמְתִּדְבָקוֹן בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, (אֵינּוֹן וְלֹא אֹמִינ עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת) וּבְגִין דְּאֵינּוֹן
מְתִדְבָקוֹן בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כִּלְאֵ אֶתְדְבָקוֹ
כְּחֵדָא דָּא כְּדָא.

תָּא חַוִּי, בְּשַׁעַתָּא דְּפֵר נֶשׁ מִקְדָּשׁ לְתַתָּא, כְּגוֹן
חֲבָרִיָּא דְּמִקְדָּשֵׁי גְרַמִּיָּהוּ מִשַּׁבַּת לְשַׁבַּת,
בְּשַׁעַתָּא דְּזוּגָא עֲלָאָה אֲשַׁתְּכַח, דִּהָא בְּהָהִיא
שַׁעַתָּא רַעוּא אֲשַׁתְּכַח, וּבְרַכְתָּא אֲזִדְמַנְת. כְּדִין
מְתִדְבָקוֹן כְּלָהוּ כְּחֵד, נֶפֶשׁא דְשַׁבַּת, וְגוֹפָא דְאֲזִדְמַן
בְּשַׁבַּת. וְעַל דָּא כְּתוּב, אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ,
דְּאֵינּוֹן זּוּגָא חֵד בְּגוֹפָא, בְּהָהִיא שַׁעַתָּא
דְּאֶתְקַדָּשָׁא.

השלמה מההשמטות (סימן ב)

שְׁמֹר אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת, הֵהוּא בְּמִדָּה שְׁבִיעִית
נֶאֱמַר דְּכְתוּב, אֵת שַׁבְּתוֹתֵי תִשְׁמְרוּ
וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ, מָה זֶה מִדָּה שְׁבִיעִית הוּי אֹמֵר
וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ. מָה זֶה מִדָּה שְׁבִיעִית?
הֵהוּא אֹמֵר, זֶה מִדַּת טוֹבוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְמָה

זֶה מִדַּת טוֹבוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּמֵאֵי טַעַמָא
אָמַר שַׁבְּתוֹתֵי וְלֹא אָמַר שַׁבְּתֵי.

מִשָּׁל לָמָּה הַדְּבָר דּוּמָה, לְמַלְךְ שֶׁהָיָה לוֹ אִשָּׁה
נָאָה, וְכָל שָׁבוּעַ וְשָׁבוּעַ מִזְמִינָה יוֹם אֶחָד
לְהִיּוֹת עִמּוֹ. וְהַמְּלֶכֶךְ יֵשׁ לוֹ בָּנִים נָאִים וְאוֹהֲבִים,
וְאָמַר לָהֶם הוֹאִיל וְכֵן הוּא, שִׁמְחוּ גַם אַתֶּם בְּיוֹם
שִׁמְחָתִי, כִּי אֲנִי בְּשַׁלְּכֶם אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל, וְגַם אַתֶּם
הִדְרוּ אוֹתִי. וּמֵאֵי טַעַמָא זְכוֹר וְשָׁמור. זְכוֹר לְזִכֹּר
וְשָׁמור לְכַלָּה. וּמֵאֵי טַעַמָא וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ, שִׁמְרוּ
עַצְמְכֶם מִן הַהִרְהוּר, כִּי מִקְדָּשֵׁי קָדוֹשׁ הוּא. לָמָּה,
כִּי אֲנִי יי בְּכָל צָד. (עד כאן מדהשמטות).

וְאֵת שַׁבְּתוֹתֵי תִשְׁמְרוּ. דָּא שַׁבְּת עֲלָאָה וְשַׁבְּת
תַּתָּאָה, דְּאֵינּוֹן מִזְמִינֵי לְנַפְשָׁא בְּהַהוּא גּוּפָא,
מִהַהוּא זְוונָא עֲלָאָה. וְעַל דָּא וְאֵת שַׁבְּתוֹתֵי
תִשְׁמְרוּ, תִּירֵי וְכַלָּא אֶתְדַבֵּק דָּא בְּדָא, זַפְּאָה
חוּלְקִיָּהוֹן דִּישְׂרָאֵל.

דְּבָר אַחַר וְאֵת שַׁבְּתוֹתֵי תִשְׁמְרוּ, לְאַזְהָרָה לְאֵינּוֹן
דְּמַחְכָּן לְזוּוּגִיָּהוּ מִשַׁבְּת לְשַׁבְּת, וְהָא
אוּקִימָנָא, כְּמָה דְכְּתִיב, (ישעיה נ) לְפָרִיסִים אֲשֶׁר
יִשְׁמְרוּ אֵת שַׁבְּתוֹתֵי. מָאן סָרִיסִים. אֵלִין אֵינּוֹן

לְשַׁבְּת, וְהָרֵי בְּאַרְנוֹ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב, (ישעיה נ) לְפָרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֵת שַׁבְּתוֹתֵי. מִי הֵם

הַטַּעַם אָמַר שַׁבְּתֵי וְלֹא
אָמַר שַׁבְּתוֹתֵי?

מִשָּׁל לָמָּה הַדְּבָר דּוּמָה?
לְמַלְךְ שֶׁהָיָה לוֹ אִשָּׁה נָאָה,
וְכָל שָׁבוּעַ וְשָׁבוּעַ מִזְמִינָה
יוֹם אֶחָד לְהִיּוֹת עִמּוֹ, וְהַמְּלֶכֶךְ
יֵשׁ לוֹ בָּנִים נָאִים וְאוֹהֲבִים,
וְאָמַר לָהֶם: הוֹאִיל וְכֵן הוּא,
שִׁמְחוּ גַם אַתֶּם בְּיוֹם שִׁמְחָתִי,
כִּי אֲנִי בְּשַׁלְּכֶם אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל,
וְגַם אַתֶּם הִדְרוּ אוֹתִי. וְמָה
הַטַּעַם זְכוֹר וְשָׁמור? זְכוֹר
לְזִכֹּר, וְשָׁמור לְכַלָּה. וְמָה
הַטַּעַם וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ?
שִׁמְרוּ עַצְמְכֶם מִן הַהִרְהוּר,
כִּי מִקְדָּשֵׁי קָדוֹשׁ הוּא, לָמָּה?
כִּי אֲנִי ה' בְּכָל צָד: (ע"כ
מדהשמטות).

וְאֵת שַׁבְּתוֹתֵי תִשְׁמְרוּ - זו
שַׁבְּת הָעֲלִיּוֹנָה וְשַׁבְּת
הַתַּתְּחוֹנָה, שֶׁהֵן מִזְמִנּוֹת אֵת
הַנְּפֶשׁ לְאוֹתוֹ הַגּוּף מֵאוֹתוֹ
הַזְּוונָא הָעֲלִיּוֹן. וְעַל כֵּן, וְאֵת
שַׁבְּתוֹתֵי תִשְׁמְרוּ - שְׁנַיִם,
וְהַכֹּל נִדְבָק זֶה עִם זֶה. אֲשֶׁרֵי
חֵלְקֵם שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

דְּבָר אַחַר וְאֵת שַׁבְּתוֹתֵי
תִשְׁמְרוּ - לְהַזְהִיר אֵת אוֹתֵם
שִׁמְחָכִים לְזוּוּגִים מִשַׁבְּת

הסְרִיסִים? אֵלֹו אוֹתָם
הַחֲבֵרִים שְׁמֹסְרִים אֶת
עֲצָמָם כָּל שָׂר הַיָּמִים כְּדִי
לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה, וְהֵם מְחַפִּים
מִשְׁבַּת לְשַׁבַּת. זֶהוּ שְׁכַתוּב
אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת שַׁבְּתוֹתַי,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית לו) וְאָבִיו
שָׁמַר אֶת הַדְּבָר, וּמִשׁוּם כֵּן -
וְאֶת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ. אִישׁ
אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ - זֶה הַגּוֹף.

חֲבֵרִיִּיא דְמִסְרָסָן גְּרַמִּיִּיהוּ כָּל שָׂר יוֹמִין, בְּגִין
לְמַלְעֵי בְּאוֹרֵיִיתָא. וְאִינוֹן מְחַכָּאן מִשְׁבַּת לְשַׁבַּת.
הָדָא הוּא דְכְּתִיב אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת שַׁבְּתוֹתַי, כְּמָה
דְּאֵת אָמַר (בראשית לו) וְאָבִיו שָׁמַר אֶת הַדְּבָר. וּבְגִין
כֵּן וְאֶת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ. אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ,
דָּא גּוֹפָא. וְאֶת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ, דָּא נְפִשָׁא. וְכֹלָא
אֶתְדַבֵּק דָּא בְּדָא. זְכָאָה חוֹלְקִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל.

וְאֶת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ - זֶה הַנְּפֶשׁ. וְהַכֵּל נִדְבָק זֶה עִם זֶה. אֲשֶׁרִי חֶלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

ספר אור הזהר (עמוד 247)

מט) הלשון הקדוש של הזהר מעורר מאד לעבודת השם יתברך

הלשון הקדוש של הזהר מעורר מאד לעבודת השם יתברך, דהינו השבח שמשבח ומפאר את העובד השם, דהינו הלשון הרגיל בזהר לומר זכאה וכו' על כל מצוה ועבודה, ולהפך הצעקה שצועק וי וכו', וי ליה וי לנשמתיה, על הסר מעבודת השם, אלו הלשונות מעוררים מאד את האדם לעבודתו יתברך. (שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב, ק"ח)

נ) בזהר אינו נמצא אפלו תבה אחת יתרה.

(מדרש פנחס, רבי פנחס מקארין זצ"ל, קונטרס א' אות נ"ג)

נא) הזהיר ללמד זהר הרבה

רבי פנחס מקארין זצ"ל הזהיר לומר הרבה תהלים וללמד זהר הרבה.

(מדרש פנחס, רבי פנחס מקארין זצ"ל, קונטרס ג' אות ב')

– פֶּרֶק ד –

עקר בריאת האדם שילמד חכמת הנסתר

א) עקר בריאת האדם שילמד חכמת הנסתר

קודשא בריך הוא ברא ליה לבר נש ברזא דחכמתא, ועביד ליה באומנותא סג' ונפח באפוי נשמתא דחיי, למנדע ולאסתכלא ברזון דחכמתא, למנדע ביקרא דמאריה, כמה דאת אמר, (ישעיה מג) כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וצרתיו אף עשיתיו ולכבודי בראתיו דיקא. (זהר חלק ב' דף קנ"ה.)

ב) דבורי הזהר הקדוש הם קשומי נפש החיים לנשמת האדם

ואני תמהתי על בעלי הבתים הכשרים למה יישנו כל הלילה ויבלו ימיהם בהבל, למה לא יעמדו באשמרת וכו', אם הוא בר הכי ללמד על כל פנים משניות למה ימנע עצמו מזה ולומר איזה דפון מן הזהר הקדוש, כי כל דבורים אלו הם קשומי הנפש חיים לנפשו. (היכל הברכה קאמארנא דברים פסוק י')

ג) כל אות ואות מהזהר הוא תקון לנשמה

ספר הזהר מלא מוסר, וכל אות ואות שלו הם תקונים גדולים לנשמה לתקן כל הגלגולים.

(נוצר חסד פרק ד' משנה ב')

מקור המאמר בזהר פרשת קדושים דף פה ע"א
חומר הלנת שכר שכיר

לֹא תִלֵּין פְּעוּלַת שְׂכִיר, תָּא חֲזוּ, מָאן דְּנָטִיל אַגְרָא
דְּמִסְכָּנָא, כְּאִילוּ נָטִיל נְפִשְׁיָהּ, וְדֹאנְשֵׁי בֵיתִיהּ.
הוּא אֲזַעַר נְפִשְׁיֵיהּ, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזַעֵר יוֹמוֹי,
וְאֲזַעֵר נְפִשְׁיָהּ, מֵהָהוּא עַלְמָא. דִּהָא כָּל אֵינּוֹן
הֶבְלִים דְּנַפְקֵי מִפּוּמִיָּהּ, כָּל הָהוּא יוֹמָא, כְּלָהוּ
סְלָקוֹן קַמִּיָּה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְקַיִימִין קַמִּיָּה,
לְבַתָּר סְלָקָא נְפִשְׁיָהּ, וְנְפִשְׁיֵיהּ דֹּאנְשֵׁי בֵיתִיהּ,
וְקַיִימִין, כְּאֵינּוֹן הֶבְלִים דְּפּוּמִיָּהּ. וְכִדְרִין, אֲפִילוּ
אֲתַגְזֹר עַל הָהוּא בַר נֶשׁ כַּמָּה יוֹמִין, וְכַמָּה טַבָּאן,
כְּלָהוּ מִתְּעַקְרָאן מַצִּיָּהּ, וּמִסְתַּלְקֵי מַצִּיָּהּ.

וְלֹא עוֹד, אֵלָא דְנִפְשָׁא דִילִיָּה לֹא סְלָקָא לְעִילָא,
וְהֵינּוּ דְאָמַר רַבִּי אַבָּא, רַחֲמָנָא לְשׁוֹבֵינָן
מַצִּיָּהּ, וּמַעֲלָבוֹנִיָּהּ. וְאוֹקְמוּהָ אֲפִילוּ עֲשִׂיר הוּא,
וְאֵלֶיּוּ הוּא נוֹשֵׂא אֶת נַפְשׁוֹ דִּיִּיקָא, אֲפִילוּ מִכָּל בַּר
נֶשׁ נְמִי, וְכָל שְׂכָן מִסְכָּנָא. וְהֵינּוּ דְהוּהוּ רַב הַמְּנוֹנָא
עֲבִיד, כִּד הָוָה הָהוּא אֲגִיר מִסְתַּלַּק מֵעֲבִידִתִּיהּ,
הָוָה יְהִיב לִיָּה אֲגִרִיָּה, וְאָמַר לִיָּה, טוֹל נְפִשְׁךָ
דְּאַפְקִידַת בִּידָאִי, טוֹל פְּקֻדוֹנְךָ.

מִכָּל אָדָם גַּם כּוֹן, וְכָל שְׂכָן עָנִי. וְהֵינּוּ מַה שְׁהָיָה עוֹשֶׂה רַב הַמְּנוֹנָא, כְּשֶׁהָיָה אוֹתוֹ שְׂכִיר
מִסְתַּלַּק מֵעֲבוּדָתוֹ, הָיָה נוֹתֵן לוֹ שְׂכָרוֹ וְאוֹמַר לוֹ: טל אֶת נַפְשְׁךָ שֶׁהִפְקַדְתָּ בְּיָדִי, טל אֶת
פְּקֻדוֹנְךָ.

לֹא תִלֵּין פְּעוּלַת שְׂכִיר. בֵּא
רְאֵה, מִי שֶׁנּוֹטֵל אֶת שְׂכָר
הָעָנִי, כְּאִילוּ נָטֵל אֶת נַפְשׁוֹ
וְאֶת שֵׁל אֲנָשֵׁי בֵיתוֹ. הוּא
הַקָּטִין אֶת נַפְשָׁם - הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְקַטֵּין אֶת יָמָיו
וּמְקַטֵּין אֶת נַפְשׁוֹ מֵאוֹתוֹ
הָעוֹלָם. שֶׁהָרִי כָּל אוֹתָם
הַהֶבְלִים שִׁיּוּצָאִים מִפִּיו כָּל
אוֹתוֹ הַיּוֹם, כָּלָם עוֹלִים לְפָנָי
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעוֹמְדִים
לְפָנָיו, אַחַר כֵּף עוֹלָה נַפְשׁוֹ
וְנַפְשׁוֹת בְּנֵי בֵיתוֹ, וְעוֹמְדִים
עִם אוֹתָם הַהֶבְלִים שֶׁל פִּיו.
וְאִז, אֲפִלוּ נִגְזֹר עַל אוֹתוֹ
הָאִישׁ כַּמָּה יָמִים וְכַמָּה
טוֹבוֹת, כָּלָם נַעֲקָרִים מִמֶּנּוּ
וּמִסְתַּלְקִים מִמֶּנּוּ.

וְלֹא עוֹד, אֵלָא שֶׁנַּפְשׁוֹ
אֵינָה עוֹלָה לְמַעְלָה, וְהֵינּוּ
מַה שֶׁאָמַר רַבִּי אַבָּא:
הִרְחַמְנוּ יִצְיָלְנוּ מֵהֶם
וּמַעֲלָבוֹנָם. וּפְרָשׁוּהָ, אֲפִילוּ
שֶׁהוּא עֲשִׂיר, וְאֵלֶיּוּ הוּא
נֹשֵׂא אֶת נַפְשׁוֹ דִּיקָא, אֲפִילוּ

וְאָפִילוּ אָמַר יְהוָה בִּידֶךָ, בְּעֵינָא (לא) רֹצֵחַ לְוַתֵּר עַל שְׂכָרִי - לֹא הָיָה רֹצֵחַ. אָמַר: פְּקֻדוֹן שֶׁל גּוֹפֶה לֹא רָאוּי לְהִיט מִפְּקֻד בִּידֶי, כָּל שָׂכֵן פְּקֻדוֹן הַנֶּפֶשׁ, שֶׁהָרִי פְּקֻדוֹן הַנֶּפֶשׁ לֹא נָתַן אֱלֹהִים לְקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂכָתוֹב (תהלים לא) בִּידֶךָ אֶפְקִיד רוּחִי. אָמַר רַבִּי חֲזִיָא, וּבֵיד אַחַר מִתָּר. אָמַר לוֹ, אֶפְלוּ בִידוֹ, אַחַר שְׁנָתָן.

כְּתוּב לֹא תִלֵּן פְּעֻלַת שְׂכִיר, וְכְתוּב וְלֹא תָבֹא עָלֶיךָ הַשֶּׁמֶשׁ. אֱלֹהִים הָרִי פְּרִשׁוּהָ, אֲבָל בֵּא רָאָה, אֵין לָךְ יוֹם יוֹם שֶׁלֹּא שׁוֹלֵט בּוֹ יוֹם אַחַר עֲלִיוֹן. וְאִם הוּא אֵינוֹ נוֹתֵן לוֹ אֶת נֶפְשׁוֹ בְּאוֹתוֹ יוֹם, כְּמִי שֶׁפּוֹגֵם אֶת אוֹתוֹ יוֹם עֲלִיוֹן. וּמִשׁוֹם כֵּךְ בְּיוֹמוֹ תִּתֵּן שְׂכָרוֹ וְלֹא תָבֹא עָלֶיךָ הַשֶּׁמֶשׁ. וְזֶה שֶׁנֶּאֱמַר לֹא תִלֵּן, מִשׁוֹם שֶׁנֶּפְשׁוֹ לֹא עוֹלָה, וְעוֹלָה כְּמוֹ שְׁנָתָבֵאָר.

וְאָפִילוּ אָמַר יְהוָה בִּידֶךָ, בְּעֵינָא (לא) לְסֻלָּקָא אַגְרִי. לֹא הָוָה בְּעֵי. אָמַר פְּקֻדוֹנָא דְגּוֹפֶה, לֹא אֶתְחִזִּי לְאַתְּפֻקְדָא בִּידֵי, כָּל שָׂכֵן פְּקֻדוֹנָא דְנֶפֶשׁ. דְּהָא פְּקֻדוֹנָא דְנֶפֶשׁ לֹא אֶתְיַהֲבַת, אֱלֹהִים לְקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא. וְכְתִיב, (תהלים לא) בִּידֶךָ אֶפְקִיד רוּחִי, אָמַר רַבִּי חֲזִיָא, וּבֵידָא דְאַחַרָא שְׁאֲרִי. אָמַר לִיהוּ, אֶפִּילוּ בִידֶיךָ, בְּתֵר דִּיהִיב.

כְּתִיב לֹא תִלֵּן פְּעוּלַת שְׂכִיר, וְכְתִיב וְלֹא תָבֹא עָלֶיךָ הַשֶּׁמֶשׁ. אֱלֹהִים הָא אוּקְמוּהָ, אֲבָל תָּא חֲזִי לִית לָךְ יוֹמָא וְיוֹמָא, דְּלֹא שֶׁלְטָא בֵיהּ יוֹמָא עֲלָאָה אַחַרָא. וְאִי אֵיהוּ לֹא יְהִיב לִיהּ נֶפֶשׁא דִּילִיהּ בְּהוּא יוֹמָא, כְּמִאֵן דְּפָגִים לְהוּא יוֹמָא עֲלָאָה. וּבְגִינֵי כֵךְ בְּיוֹמוֹ תִּתֵּן שְׂכָרוֹ, וְלֹא תָבֹא עָלֶיךָ הַשֶּׁמֶשׁ. וְהָא דְאַתְמַר לֹא תִלֵּן, בְּגִין דְנֶפְשִׁיהּ לֹא סְלִיק, וְסְלִיק הוּא נֶפֶשׁא דְמִסְכְּנָא, וְדִאֲנִשִּׁי בִיתִיהּ, כְּמָה דְאַתְמַר.

אִתְהַבְּנֵי נֶפֶשׁ הַעֲנִי וְשֶׁל אֲנִשֵׁי בֵיתוֹ, כְּמוֹ שְׁנָתָבֵאָר.

ספר אור הזהר (עמוד 249)

ד' צריף לטרח בפרד"ס התורה עד היכן שיכול להשיג, ואם לאו נשמתו תתגלגל עוד פעם בענין עסק התורה ענין עסקו בפרד"ס התורה שהוא ראשי תבות פ'שט ר'מז ד'רוש ס'וד בכל בחינת מהם כפי אשר יוכל להשיג עד מקום שידו מגעת לטרח ולעשות לו רב שילמדנו, ואם לא עשה בן הרי חסר מצוה אחת של תלמוד תורה שהיא גדולה ושקולה בכל המצוות, וצריף שיתגלגל עד שיטרח בד' בחינות של פרד"ס בגזכר.

הששית היא מצוה פרטית, והיא לעסק בתורה, והיא שקולה בנגד כל המצוות, כי תלמוד תורה בנגד כלם, ויש בה ד' פרושים שסימנם פ'ר'ד'ס' פ'שט ר'מז ד'רוש ס'וד, וצריף לטרח ולעסק בכלם עד מקום שיד שכלו מגעת, ויבקש לו רב שילמדנו, ואם חסר אחת מארבעתם כפי השגתו יתגלגל על זה.

(שער הגלגלים הקדוש י"א, דף י"ד.)

דע כי האדם מחיב לעסק בתורה בד' מדרגות שסימנם פרד"ס פ'שט ר'מז ד'רוש ס'וד, וצריף שיתגלגל עד שישלים אותם.

(שם סוף הקדמה י"ו)

מקור המאמר בזהר פרשת קדושים דף פה ע"א-ב
מצות לפני עוד לא תתן מכשול

וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכַשׁוֹל, כְּמִשְׁמְעוּ. וְאוֹקְמוּהָ,
כְּמִשְׁמְעוּ. וּפְרֹשׁוּהָ, בְּמִי
שְׁגוּרִים לְאַחַר לְחַטָּא. וְכֵן מִי
שֶׁמָּכָה אֶת בְּנוֹ הַגָּדוֹל. וּלְפָנַי
עוֹר לֹא תִתֵּן וְגו', בְּמִי שֶׁלֹּא
הִגִּיעַ לְהוֹרָאָה וּמוֹרָה, (כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר) שְׁכַתוֹב (משלי ז) כִּי רַבִּים
חַלְלִים הִפִּילָה וְעַצְמִים כָּל
הִרְגִיָּה. וְזֶה עֶבֶר, מִשׁוּם
וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכַשׁוֹל,
מִשׁוּם שֶׁהַכְּשִׁיל אֶת חֵבְרוֹ
לְעוֹלָם הֵבֵא.

וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכַשׁוֹל,
כְּמִשְׁמְעוּ. וּפְרֹשׁוּהָ, בְּמִי
שְׁגוּרִים לְאַחַר לְחַטָּא. וְכֵן מִי
שֶׁמָּכָה אֶת בְּנוֹ הַגָּדוֹל. וּלְפָנַי
עוֹר לֹא תִתֵּן וְגו', בְּמִי שֶׁלֹּא
הִגִּיעַ לְהוֹרָאָה וּמוֹרָה, (כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר) שְׁכַתוֹב (משלי ז) כִּי רַבִּים
חַלְלִים הִפִּילָה וְעַצְמִים כָּל
הִרְגִיָּה. וְזֶה עֶבֶר, מִשׁוּם
וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכַשׁוֹל,
מִשׁוּם שֶׁהַכְּשִׁיל אֶת חֵבְרוֹ
לְעוֹלָם הֵבֵא.

וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכַשׁוֹל,
כְּמִשְׁמְעוּ. וּפְרֹשׁוּהָ, בְּמִי
שְׁגוּרִים לְאַחַר לְחַטָּא. וְכֵן מִי
שֶׁמָּכָה אֶת בְּנוֹ הַגָּדוֹל. וּלְפָנַי
עוֹר לֹא תִתֵּן וְגו', בְּמִי שֶׁלֹּא
הִגִּיעַ לְהוֹרָאָה וּמוֹרָה, (כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר) שְׁכַתוֹב (משלי ז) כִּי רַבִּים
חַלְלִים הִפִּילָה וְעַצְמִים כָּל
הִרְגִיָּה. וְזֶה עֶבֶר, מִשׁוּם
וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכַשׁוֹל,
מִשׁוּם שֶׁהַכְּשִׁיל אֶת חֵבְרוֹ
לְעוֹלָם הֵבֵא.

וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכַשׁוֹל,
כְּמִשְׁמְעוּ. וּפְרֹשׁוּהָ, בְּמִי
שְׁגוּרִים לְאַחַר לְחַטָּא. וְכֵן מִי
שֶׁמָּכָה אֶת בְּנוֹ הַגָּדוֹל. וּלְפָנַי
עוֹר לֹא תִתֵּן וְגו', בְּמִי שֶׁלֹּא
הִגִּיעַ לְהוֹרָאָה וּמוֹרָה, (כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר) שְׁכַתוֹב (משלי ז) כִּי רַבִּים
חַלְלִים הִפִּילָה וְעַצְמִים כָּל
הִרְגִיָּה. וְזֶה עֶבֶר, מִשׁוּם
וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכַשׁוֹל,
מִשׁוּם שֶׁהַכְּשִׁיל אֶת חֵבְרוֹ
לְעוֹלָם הֵבֵא.

וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכַשׁוֹל,
כְּמִשְׁמְעוּ. וּפְרֹשׁוּהָ, בְּמִי
שְׁגוּרִים לְאַחַר לְחַטָּא. וְכֵן מִי
שֶׁמָּכָה אֶת בְּנוֹ הַגָּדוֹל. וּלְפָנַי
עוֹר לֹא תִתֵּן וְגו', בְּמִי שֶׁלֹּא
הִגִּיעַ לְהוֹרָאָה וּמוֹרָה, (כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר) שְׁכַתוֹב (משלי ז) כִּי רַבִּים
חַלְלִים הִפִּילָה וְעַצְמִים כָּל
הִרְגִיָּה. וְזֶה עֶבֶר, מִשׁוּם
וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכַשׁוֹל,
מִשׁוּם שֶׁהַכְּשִׁיל אֶת חֵבְרוֹ
לְעוֹלָם הֵבֵא.

שְׁשָׁנִינוּ, מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ
יִשְׂרָאֵל בַּתּוֹרָה וּמִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל
בַּתּוֹרָה כְּרֹאוּי, יֵשׁ לוֹ תָּמִיד
חֵלֶק טוֹב לְעוֹלָם הֵבֵא.
שְׁאוֹתוֹ דְּבַר הַתּוֹרָה שֶׁהוֹצִיא
מִפִּי, הוֹלֵךְ וּמְשׁוֹטֵט בְּעוֹלָם,
וְעוֹלָה לְמַעַלָּה. וְכֵּן
עֲלִיּוֹנִים קְדוּשִׁים מִתְּחַבְּרִים
עִם אוֹתוֹ הַדְּבַר, וְעוֹלָה בְּדֶרֶךְ
יִשְׂרָאֵל, וּמִתְעַטֵּר בְּעֵטְרָה
קְדוּשָׁה, וְרוּחַז הַנְּהַר שֶׁל
הָעוֹלָם הֵבֵא, שׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא
מִעֵדוֹן, וּמִתְקַבֵּל בּוֹ וְנִשְׁאָב
לְתוֹכוֹ, וּמִתְעַנֵּג (וְנִטְעַ) סְבִיב
אוֹתוֹ הַנְּהַר, הָעֵץ הָעֲלִיּוֹן. וְאֵז
שֶׁנִּתְבָּאֵר.

שׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא אוֹר עֲלִיּוֹן וּמִתְעַטֵּר עִם אוֹתוֹ אָדָם כָּל יוֹם, כְּמוֹ

וּמֵאֵן דְּלַעֵי (נ"א דְּלַעֵי) בְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא אֶשְׁתַּדַּל בָּהּ בְּאוֹרַח קְשׁוּט, (דף פ"ה ע"ב) וּבְאוֹרַח מִיִּשְׂרָאֵל. הַהוּא מְלָה סְלִקָא, וְסִטִּי אוֹרְחִין, וְלִית מָאן דִּיתְחַבֵּר בָּהּ, וְכִלָּא דַחֲזִין לָהּ לְבַר, וְאָזִיל וְשִׂאט בְּעֵלְמָא וְלֹא יִשְׁבַּח אֶתְרָא. מָאן גָּרִים לִיהּ הָאֵי. הַהוּא דְסִאטִּי לִיהּ מְאוֹרַח מִיִּשְׂרָאֵל, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְלִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְשׁוֹל. וּבְגִינִי כִּדְ כְּתִיב, וְיִרְאֵת מְאֵלְהִידְךָ אֲנִי יְיָ.

וּמֵאֵן דִּתִּיאוּבְתִיהּ לְמַלְעֵי בְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא אֶשְׁבַּח מָאן דִּיוֹלִיף לִיהּ, וְהוּא בְּרַחֲמֵימּוֹתָא דְאוֹרֵייתָא, לָעֵי בָּהּ, וּמְגַמְגֵּם בָּהּ, בְּגַמְגוּמָא דְלֹא יָדַע. כָּל מְלָה וּמְלָה סְלִקָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִידְךָ הוּא חֲדִי בְּהֵיא מְלָה, וְקַבִּיל לָהּ, וְנִטְע לָהּ סַחְרֵינִיהּ דִּיהּ הוּא נַחְלָא, וְאֶתְעַבִּידוּ מֵאֵלִין מְלִין אֵילָנִין רַבְרַבִּין, וְאֶקְרוּן עַרְבֵי נַחַל, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (משלי) בְּאַהֲבַתָּהּ תִּשְׁגָּה תָּמִיד.

וְדוֹד מְלִכָא אָמַר, (תהלים 19) הוֹרְנִי יְיָ דְרַכְךָ אֶהְלֵךְ בְּאַמְתָּךְ. וְכְתִיב (תהלים 17) וּנְחַנֵּי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרִי.

גְּדוּלִים, וְנִקְרְאִים עַרְבֵי נַחַל. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (משלי ה) בְּאַהֲבַתָּהּ תִּשְׁגָּה תָּמִיד.

וְדוֹד הַמְּלִיךְ אָמַר, (תהלים 19) הוֹרְנִי ה' דְרַכְךָ אֶהְלֵךְ בְּאַמְתָּךְ. וְכְתוּב (שם כז) וּנְחַנֵּי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרִי.

סֵפֶר אוֹר הַזְהָר (עמוד 249)

ה) הָרַב חַיִּים וַיִּטְאַל הִיָּה צְרִיף לְעַסֵּק תָּמִיד בְּכָל יְכַלְתּוֹ בְּסֵפֶר הַזְהָר מִפְּנֵי שֶׁבְּאַחַד מִגְּלֻגּוּלָיו לֹא הָאֲמִין בָּהּ

אָמַר לִי רַבִּינוּ הָאֲר"י זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, כִּי לְסַבָּה שֶׁהֵיטִי בְּגִלְגוּל אֶחָד מִן הַקּוּדְמִים בְּלִיתִי מֵאֲמִין בְּחֻכְמַת סֵפֶר הַזְהָר, שֶׁצְרִיף עָתָה שֶׁאֶעֱסֵק תָּמִיד בְּכָל יְכַלְתִּי בְּחֻכְמַת סֵפֶר הַזְהָר, וְשׂוּהָ הוּא הַעֲקָר הַגְּדוֹל שֶׁאֲנִי צְרִיף לְעִשׂוֹת עָתָה בְּגִלְגוּל זֶה. גַּם אָמַר לִי, כִּי לְסַבָּה הַנּוֹכַח לְעִיל צְרִיף אֲנִי שֶׁלֹּא אֶקְשֶׁה קִשְׁיוֹת רַבּוֹת בַּזְהָר עַד אֲשֶׁר אֶלְמַד עִמּוֹ זְמַן יָדוּעַ אֲצִלוֹ, וְאַחַר כֵּן יִהְיֶה לִי רִשׁוּת לְהַקְשׁוֹת וְלִשְׂאֵל כָּל מָה שֶׁאֲנִי רוֹצֵה לְחַקֵּר וְלִידַע בְּסִפְרֵי הַזְהָר. (רַבִּינוּ חַיִּים וַיִּטְאַל זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה בְּשֵׁעַר הַגְּלֻגּוּלִים דָּף מ"ט:)

וּמִי שֶׁשׁוֹקֵנוּ לְעַסֵּק בְּתוֹרָה וְלֹא מִשְׁתַּדַּל בָּהּ בְּדֶרֶךְ אֱמֶת וּבְדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, אוֹתוֹ הַדְּבָר עוֹלָה וְסוֹטָה בְּדַרְכִים, וְאִין מִי שֶׁיִּתְחַבֵּר עִמּוֹ, וְהַכֵּל דוֹחִים אוֹתוֹ הַחוּצָה, וְהוֹלֵךְ וּמְשׁוֹטֵט בְּעוֹלָם וְלֹא יִמְצָא מְקוֹם. מִי גֵרָם לוֹ אֵת זֶה? אוֹתוֹ שֶׁהִסְטָה אוֹתוֹ מִדֶּרֶךְ הַיִּשְׂרָאֵל. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְלִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְשׁוֹל. וּמִשׁוֹם כֵּן כְּתוּב, וְיִרְאֵת מְאֵלְהִידְךָ אֲנִי ה'.

מקור המאמר בזהר פרשת תרומה דף קל"ה ע"א-ב
סוד תקון השכינה בערבית של שבת

רָזָא דְשַׁבְּתָא, אִיהִי שַׁבְּתָא, דְאֵתְאַחַדָּא בְרָזָא (דף קל"ה)
דְאֵחָ"ד, לְמִשְׁרֵי עֲלָה רָזָא דְאֵחָד. צְלוֹתָא
דְמַעְלֵי שַׁבְּתָא, דִּהֵא אֵתְאַחַדְת פּוֹרְסִיָּא יְקִירָא
קְדִישָׁא, בְרָזָא דְאֵחָ"ד, וְאֵתְתַקַּנְת לְמִשְׁרֵי עֲלָה
מִלְכָא קְדִישָׁא עֲלָתָה.

כַּד עֵייל שַׁבְּתָא, אִיהִי אֵתְיַחַדְת וְאֵתְפַרְשֵׁת
מִסְטָרָא אַחְרָא, וְכַל דִּינִין מִתְעַבְרִין מִינָה,
וְאִיהִי אֵשְׁתַּאֲרַת בְּיַחְוּדָא דְנִהִירו קְדִישָׁא,
וְאֵתְעַטְרַת בְּכַמָּה עַטְרִין לְגַבֵּי מִלְכָא קְדִישָׁא, וְכַל
שׁוֹלְטָנֵי רוּגְזִין וּמְאִרֵי דְדִינָא כְּלָהוּ עֶרְקִין, (נ"א
וְאֵתְעַבְרוּ מִינָה) וְלִית שׁוֹלְטָנֵי אַחְרָא בְּכְלָהוּ עַלְמִין.
וְאֵנְפְהָא נְהִירִין בְּנִהִירו עֲלָתָה, וְאֵתְעַטְרַת לְתַתָּא
בְּעַמָּא קְדִישָׁא, וְכְלָהוּ מִתְעַטְרִין בְּנִשְׁמַתִּין חֲדַתִּין.
כְּדִין שִׁירוֹתָא דְצְלוֹתָא, לְבָרְכָא לָהּ בְּחֲדוּתָה,
בְּנִהִירו דְאֵנְפִין, וְלוֹמַר בְּרַכּוּ אֶת יי' הַמְבֹרָךְ. אֶת
יי' דִּיּוֹקָא, בְּגִין לְמַפְתַּח לְגַבְהָ בְּבָרְכָה.

מְאִירוֹת, וְלוֹמַר בְּרַכּוּ אֶת ה' הַמְבֹרָךְ. אֶת ה' דְּיוֹקָא, כְּדִי לְפַתַּח לָהּ בְּבָרְכָה.

סוּד הַשַּׁבָּת, הִיא שַׁבְּת
שְׁנֵאֲחִזַּת בְּסוּד שְׁל אַח"ד,
לְהַשְׁרוֹת עָלֶיהָ הַסוּד שְׁל
אַחַד. תְּפִלַּת עֶרֶב שַׁבְּת,
שְׁהִרֵי אַז מִתְיַחַד כְּפִסָּא הַכְּבוֹד
הַקְדוּשׁ בְּסוּד שְׁל אַחַד,
וּמִתְתַקַּנַּת שְׁיִשְׁרָה עָלֶיהָ
הַמְלַךְ הַקְדוּשׁ הָעֲלִיּוֹן.

כְּשֶׁנִּכְנַסְת הַשַּׁבָּת, הִיא
מִתְיַחַדְת וְנִפְרַדְת מִהַצַּד
הָאֲחֵר, וְכַל הַדִּינִים מְעַבְרִים
מִמֶּנָּה, וְהִיא נִשְׁאֲרַת בְּיַחְוּד
שְׁל אֹור קְדוּשׁ, וּמִתְעַטְרַת
בְּכַמָּה עַטְרוֹת לְמַלְךְ הַקְדוּשׁ,
וְכַל שְׁלִיטֵי הָרְגִז וּבְעַלֵי הַדִּין
כְּלָם בּוֹרְחִים, (וּמְעַבְרִים מִמֶּנָּה)
וְאִין שְׁלִטוֹן אַחַר בְּכַל
הָעוֹלָמוֹת. וּפְנִיָה מְאִירִים
בְּאֹור עֲלִיּוֹן, וּמִתְעַטְרַת
לְמַטָּה בְּעַם הַקְדוּשׁ, וְכַלָּם
מִתְעַטְרִים בְּנִשְׁמוֹת חֲדָשׁוֹת.
אַז רֵאשִׁית הַתְּפִלָּה, לְבָרוּךְ
אוֹתָהּ בְּשִׁמְחָה, בְּפָנִים

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת קדושים דף פה ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בַּסְּעוּדָה
הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדַאי. שְׁאוּתָהּ
שְׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סְעוּדָתוֹ וְדַאי.

בַּסְּעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כָּתוּב וְהַאֲכִלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסְּעוּדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בַּסְּעוּדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסְּעוּדוֹת הַלְלוּ,
שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמַזְלוֹת. וּמִשׁוֹם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבִין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בַּסְּעוּדוֹת הַלְלוּ

נִזְדַּעְצֵים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמְּלָךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבָּתָא, בַּסְּעוּדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדַאי. דִּהְיָהוּ
שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינִן,
וּסְעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדַאי.

בַּסְּעוּדָתָא הַלִּיתָא דְשַׁבָּתָא, כְּתִיב וְהַאֲכִלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדָתָא
דְזַעִיר אֲנִפִּין, דִּהְיִי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי
בַּסְּעוּדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סְעוּדָתִי, דְאֵינוֹן
סְעוּדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָתָהּ, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בַּסְּעוּדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהִיכַלָּא
דְּמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סְעוּדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פרש חגיכם. אמר פרש חגיכם, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגני, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב, (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתוב פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וּדְאֵי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשָׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֲלִין תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתִי דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מְכַל סְטְרוּי.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגִין
 וּזְמַנִּין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חִיבֵיָּא דְּגִיְהֵנָם גַּיְיַחִין. בְּהֵדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
 בְּהֵדִין יוֹמָא אֲוֵרִיתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימִין.
 הֵזֶה כָּל הַדִּינִים נְכֻפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וּדְאֵי כַּךְ הוּא.
 אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלִךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מְכַל צְדָדִיו.

שְׁנֵינּוּ, בִּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שְׂאִין כֹּן בְּכָל שְׂאֵר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בִּיּוֹם הַזֶּה
 רְשָׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בִּיּוֹם
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נְכֻפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

ספר אור הזהר (עמוד 250)

ו) אֲלִיָּהוּ הַנְּבִיא אָמַר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, שְׁבַדְדוֹר הָאֲחֵרוֹן יִתְפַּרְנְסוֹן מִתּוֹרָתוֹ שְׁתַּהִיָּה מְתוּק
 לְנַפְשׁ וּמְרַפָּא לְעַצְמֵם

אֲלִיָּהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב יָרַד מִן הַשָּׁמַיִם עִם כַּמָּה חֲיִילִין נְשָׁמוֹת וְכַמָּה מְלָאכִים וְשָׂכִינְתָּא עֲלָהָ עַטְרָא
 עַל כְּלָהוּ, וְאָמַר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי:

רַבִּי רַבִּי אֲנָתָּה הוּא אֵילָנָא דְּרַבְּהָ וְתַקִּיף בְּאוֹרֵייתָא, בְּעַנְפֵין דִּילָךְ דְּאֵינּוֹן אַבְרִין קַדִּישִׁין, כַּמָּה עוֹפִין
 שְׂרִיין תַּמּוֹ, דְּנִשְׁמַתִּין קַדִּישִׁין כְּגוֹנָא דְּלַעִילָא, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (שם ט) וּבְעַנְפוֹהִי יְדוּרָן צְפְרֵי שְׁמַיָּא, וְכַמָּה
 בְּנֵי נֶשְׁאָא לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוֹן מִהָאֵי חֲבוּרָא דִּילָךְ, כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדְרָא בְּתַרְרָאָה בְּסוּף יוֹמֵיָא, וּבְגִינֵיהּ
 (וַיִּקְרָא כה י) וַיִּקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְצֵי וְגוֹמֵר.

כִּי זֶה הוּא הַפְּרָנְסָה, שְׂיַבִּינוּ וְיִהְיוּ לְאוּרוֹ מְתוּק לְנַפְשׁ וּמְרַפָּא לְעַצְמֵם, כִּי הַלּוּמֵד גִּירְסָא בְּעַלְמָא הֵנָּה שְׂיִישׁ
 לוֹ שְׂכָר טוֹב בְּעַמְלוֹ וּמְקַדֵּשׁ בְּטַהֲרָה נְשָׁמָתוֹ, עִם כָּל זֶה הַסְּגָלָה דְּבְגִינָה וַיִּקְרָאתֶם דְּרוּר הוּא
 כְּשִׁיתְפַּרְנְסוֹן וְיִלְמְדוּ פִירוּשׁ הַמַּאמְרִים.

עַל פִּי הַנּוֹכַח לְעִיל בְּתַקּוּנֵי זֶהָר, אֲשֶׁר הִנְשָׁמוֹת שְׁלֵמַעְלָה וְהָאֲנָשִׁים שְׁלֵמַטָּה יִתְפַּרְנְסוּ עַל יְדֵי זֶהָר
 הַקְּדוֹשׁ, עַל פִּי זֶה יִבְאָר מַה שְׂכַתְבַּת בּוֹהֵר (חֶלֶק ג' דף רל"ב). שְׂאָמַר הַרְעֵיָא מְהִימְנָא לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
 יוֹחָאִי, בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא, אֲשָׁלִים מְלוּלֵי דְרוּזִין דְּחֲבוּרָא קְדֻמָּאָה, לְפָרְשָׁא לּוֹן, דְּהָא כָּל מְאֵרֵי מִתִּיבְתָאן
 דְּלַעִילָא, וּמְאֵרֵי מִתִּיבְתָאן דְּלַתְתָּא, כְּלָהוּ מְזוּמְנִין לְמִשְׁמַע מְלִין אֲלִין מְפּוּמָּה, וּפִירוּשֵׁין דִּילָךְ. דְּהָא
 חֲדוּ וּפּוֹרְקָנָא, יִתְעַר בְּהוֹן לְעִילָא וְתַתָּא.

ספר אור הזהר (עמוד 251)

ז) נמצאים כמה מאמרים בזהר הקדוש שגלה רבי שמעון בר יוחאי לתלמידיו אחר הסתלקותו. אמר, שנמצאים כמה מאמרים בזהר הקדוש שגלה רבי שמעון בר יוחאי לתלמידיו אחר הסתלקותו. וזה ענין "ובחבורא קדמאה" שכתוב בזהר הקדוש בפרשת פנחס (חלק ג' ריט): ובשאר מקומות. כי העולם אינם מבינים מהו ענין "ובחבורא קדמאה", אך האמת שהוא גלה להם כמה תורות אחר פטירתו, ומה שגלה להם קדם קרא חבורא קדמאה. ובה מושב היטב מה שנמצאים בספרי הזהר הקדוש ובתקונים פרוש על מילות האמוראים שהיו אחר רבי שמעון בר יוחאי זמן מרבה. אך באמת אלו המאמרים גלה רבי שמעון בר יוחאי אחר פטירתו, ואז כבר היו אלו האמוראים בעולם. אחר כך מצאתי ענין זה באיזה ספר.

(ספר שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב אות רעה)

ח) ענין "פתח" בזהר הקדוש

אמר על מה שמוכא בזהר הקדוש: פתח רבי יצחק ואמר וכו', וכיוצא בזה בשאר החבריא קדישא, אמר: פתח רבי יצחק, כשהיה רק פותח את פיו, תקף ומיד היה אומר ומגלה תורה.

(ספר לקוטי מזהר"ן חלק ב' סימן קיח)

ט) כל המספרים ומנינים שבהר, מרקדק במנין בדרקדוק גדול על פי שמות שהיה קבלה בידם אמר מי שבקי בזהר הקדוש כל דברי הזהר הם אחד, הינו להמשיך שפע, להמשיך משה רבות קודשא, ולקשר העולמות. ולפעמים מחבר שני דברים אלו ולפעמים שני דברים אחרים כפי הענין. ויש כמה דברים שהיו להם בקבלה איש מפי איש, כי כל דברי הקבלה הם בקבלה איש מפי איש עד משה רבינו עליו השלום. גם היה להם ספרים ספרא דרב המנונא וכו'. גם יש כמה וכמה דברים שגלו הם.

גם כל הענינים המבארים בזהר הקדוש במספר במנין כגון בעניני ההיכלות וכיוצא, שנאמר בזהר שיש כך וכך פתחים, וכיוצא באלו הדברים הנאמרים בזהר במספר במנין, ומרקדק במנין בדרקדוק גדול, כגון כך וכך אלפים ושבעים וארבע וכיוצא, כל זה היה על פי שמות שהיה קבלה בידם שהיו להם כללים ולמוד יודע על זה, כגון שם של מ"ב וכו'. וכל אלו המספרים הנאמרים בזהר הם כפי אותה הבחינה של אותו הענין שהיו יודעין שהוא על פי שם זה או על פי כלליות שלפעמים נכללין ונצטרפין השמות אלו באלו ועל פי מספר השמות וכללותן הם המספרים הנזכרים לעיל.

(תני מזהר"ן מברסלב, תנח)

י) "המאור שבה מחזירו למוטב" – הכוונה לתורת הסוד

במסכת סוטה (דף כ"א): עברה מכבה מצוה ואין עברה מכבה תורה, ופרש רש"י: לכבות את האהבה זו תורה, דכתיב הביאני אל בית היי, ודגלו עלי אהבה, יין סוד, עד כאן לשוננו. ונראה דרש"י בא להשמיענו בדברי רבותינו מתלמידי הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, כי מה שכתב בתורה: המאור שבה מחזירו למוטב, לא על פלפולי התורה הנגליות לנו בלבד נאמרו הדברים, דהרי עינינו רואות ההפך הרבה פעמים בעוונותינו הרבים, וכמו שכתוב בזה בספר דרך אמת' להרב הקדוש מורינו הרב רבי פייביש מזבריזא זכותו יגן עלינו, וכן בשארי ספרים הקדושים, ובפרט בספרי המעוררים ומלהיבים לבבות בני ישראל ללמוד חכמת האמת, וכמו בספר 'סוד מרע ועשה טוב' והוספות מורינו הרב צבי אלימלך זכותו יגן עלינו ודומיהו, עין שם דעקר קאי על מי שלומד ומאמין בפנימיות התורה וסודותיה אשר טמונים בתורה, אז יזכה בלמודו לדבקות בהשם יתברך, והמאור שבה מחזירו למוטב.

וזה שכתב רש"י בפרושו על הך דאין עברה מכבה תורה דהינו אהבה שנקרא יין סוד כנזכר. וכן מצאתי בדברים האלו בירושלמי חגיגה (פרק א' הלכה י') הלואי אותי עזבו ותורת שמו, השאור שבה היה מקרבן לתורה, ופירש בקרבן העדה: המאור שבה רמז לסודות החכמה, עין שם. וזה שנאמר בש"ס דילן (פסחים דף ג' עמוד ב') ובפתיחתא דמדדש רבה איכה) המאור שבה. ובירושלמי הנזכר איתא "השאור" שבה, הינו המעמיד, שהוא עקרו סודות התורה, כמו שכתוב בקרבן העדה דהעקר הם הנסתרות, זהו מחזיר למוטב כנזכר כו'. (עין עוד מה שכתב בסיומן קל"ו, ובדברי תורה מהדורא ד' סימן קי"ג).

(דברי תורה מהדורא ב' סימן ט')